

dende kan være Tale om skriftlige Korrespondancer og skriftlige Udviklinger, for at disse bagefter kunne benyttes paa Maader, der hverken ere til Gavn for Bestyrelsen eller for selve Theatret. Den Paagjældende har nu imidlertid netop faaet en skriftlig Meddelelse. Den fik han nemlig strax samme Aften, da hans Inferat i det paagjældende Blad var kommet, og deri fik han Underretning om, at Direktionen, efter at være bleven bekendt med dette Inferat, havde taget denne Beslutning om hans foreløbige Suspension; derved har han jo faaet en skriftlig Underretning. Den ærede Forespørger er imidlertid misfornøiet med, at den Paagjældende ikke strax fuldstændig fik det Hele at vide, men det er dog at være noget for om over sin Klient. Skulde det, at denne først et Par Dage efter faar en nærmere Underretning fra Ministeriet om sin hele Sags Stilling, paa nogensomhelst Maade have virket til Skade for ham? Det er dog virkelig ikke Tilfældet i nogen tænkelig Retning. Hvad var nu det, der skulde meddeles ham skriftlig? Bestyrelsen har maattet erklære, at der i den Paagjældendes Forhold saavel til Bestyrelsen som til hans Kunstfæller ofte har været Noget, der har givet Anledning til Anstød, og at man, derfor, da nu dette Sidste var kommet til, blot havde det Middel at bringe Sagen til Ministeriets Kundskab og Afgjørelse. Dette er blevet sagt; det er ogsaa blevet skrevet til den Paagjældende, og der er endvidere blevet tilføjet, at, hvis han ønskede mundtlige Forklaringer og Udtalelser fra hans Kunstfællers Side — hvilke nærmest maatte være dem, der kunde udtale sig om, hvorvidt han virkelig havde givet Anledning til Noget, der kunde betegnes som „Anstød“, ligesom Bestyrelsen maatte være den, der var nærmest til at udtale sig om, hvorvidt den maatte finde hans Udsærd anstødelig imod sig —, var der givet al Leilighed for ham til at faa dette oplyst. Det maatte vel nærmest ske ved mundtlig Afhøring af hans Kunstfæller; men han har staaet paa at ville have skriftlige Meddelelser

om samtlige de Data, der havde begrundet den udtalte Dom. Jeg vil nu spørge, hvorledes man under almindelige Forhold, men navnlig under de Forhold, der finde Sted ved en Scene, skulde kunne opstille en Sætning som den, at der skal leveres en skriftlig Opsats om de enkelte Tilfælde og de enkelte Forhold, der maatte have givet Anledning til den Fremgangsmaade, hvorom der her har været Spørgsmaal? Er der noget Forhold, som ikke egner sig til en saadan skriftlig Korrespondance, er det ganske sikkert dette; men jeg tror forøvrigt, at al den Tale, som den ærede Forespørger iøvrigt anvendte paa dette Punkt, fuldstændig falder bort, idet det er blevet sagt den Paagjældende, hvorom Sagen dreiede sig, og idet der har været Leilighed for ham til, hvis han ønskede det, at faa nærmere Oplysninger, hvad jeg iøvrigt ikke negter, at Direktionen gik ud fra, han ikke i nogen Maade trængte til. Derimod at indlade sig paa skriftlige Meddelelser og Opsættelser af Promemorier om, hvorledes han i længere Tid havde givet Anledning til Anstød, for at dette da atter skulde give Anledning til nærmere Forhandlinger og yderligere Drøftelser i Rigsdagen og i Pressen, tror jeg rigtignok vilde være aldeles forkasteligt. Der er sandelig heller ikke Grund til at beklage denne Mand, hvis Forlangende ikke gaar ud paa Andet end at faa Tilfældene givelsen skriftlig. Jeg paaستاar altsaa med Hensyn til den første Del af Forespørgselen, at det er ganske i sin Orden, at den Bedkommende, naar der er Spørgsmaal om en Suspension, og navnlig om en Suspension i Ordets almindelige Forstand — nemlig Suspension fra et Embede med de deraf flydende Følger —, faar Underretning om Grundene dertil; men jeg paaستاar ved Siden deraf, at man hverken under almindelige Forhold eller i de her omhandlede Forhold har nogensomhelst Krav paa at forlange, at Meddelelsen om det Skøn, der har ledet Bestyrelsen ved Valget af et Middel, hvis Valg netop er overladt til dens Skøn, netop skal udsærdiges